

Συμβούλιο της Επικρατείας: 1941/1985, τμ. Α'

Πηγή: Δ.Ε.Ν. 42/86 σελ. 693

Περίληψη: Η προθεσμία διά την αναγγελίαν εργατικού ατυχήματος είναι αποκλειστική. Συγχωρείται υπέρβασις αυτής μόνο διά λόγους ανωτέρας βίας.

Απόφαση Δικαστηρίου

Εισηγητής: Α. ΤΣΑΜΠΑΣΗ

Δικηγόρος: Δ. Λάκκας

Κατά το άρθρον 21 του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητος του ΙΚΑ (ΑΥΕ 57440/ 13.1.38 ΦΕΚ 33 τ.Β, ως ετροποποιήθη), ο εργοδότης ή ο αντιπρόσωπος αυτού, ο ησφαλισμένος και εν αδυναμία ή θανάτου τούτων, οι εξ αυτού έλκοντες δικαίωμα, ο τας πρώτας βοηθείας παρασχών ιατρός, πας υπάλληλος του ΙΚΑ, λαβών ως εκ της υπηρεσίας του γνώσιν, υποχρεούνται να αναγγείλουν εις το Υποκατάστημα του ΙΚΑ παν ατύχημα κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, επισυμβάν εις πρόσωπον υπαχθέν εις την ασφάλισιν. Η αναγγελία δέον να γίνη εντός πέντε ημερών από του ατυχήματος. Η οικεία Τοπική Διοικητική Επιτροπή, δύναται να δεχθή και εκπροθέσμους δηλώσεις, οσάκις πείθεται ότι λόγοι εντελώς ανεξάρτητοι της θελήσεως των δηλούντων παρημπόδισαν την έγκαιρον δήλωσιν, πλην, εκ του λόγου τούτου, η προθεσμία δεν παρατείνεται πέραν του εξηκονθημέρου από του ατυχήματος, εκτός εάν συνεπεία του ατυχήματος επήλθε απόλυτος αναπηρία ή θάνατος, οπότε η προθεσμία της αναγγελίας παρατείνεται μέχρις ενός ή δύο ετών αντιστοίχως.

Κατά την έννοιαν των εν λόγω διατάξεων του άρθρου 21 του Κανονισμού, αι δι' αυτών τασσόμεναι προθεσμίαι διά την δήλωσιν του ατυχήματος είναι αποκλειστικάί, μη συγχωρουμένης υπερβάσεώς των παρά μόνον διά λόγους ανωτέρας βίας, ενώ εξ άλλου θέσιν αναγγελίας του ατυχήματος επέχει και η δήλωσις του παθόντος προς τον αρμόδιον ιατρόν του ΙΚΑ, ως επίσης και προς ιατρόν νοσοκομείου ή κλινικής συμβεβλημένων μετά του ΙΚΑ.